

INFO - LIST

br. 3/2025.

PREDSTAVNIKA BUGARSKE NACIONALNE MANJINE GRADA ZAGREBA

Na osnovi članka 74. stavka 2. Zakona o izboru vijeća i predstavnika nacionalnih manjina ("Narodne novine", broj 25/19, dalje: Zakon), a u svezi članka 76. stavka 1. i članka 77. stavka 1. Zakona, nakon provedenih izbora za predstavnika bugarske nacionalne manjine u Gradu Zagrebu 7. svibnja 2023., Izorno povjerenstvo Grada Zagreba na sjednici održanoj 8. svibnja 2023. utvrdilo je i objavljuje: Na osnovi članka 54. stavka 2, Zakona o izboru vijeća i predstavnika nacionalnih manjina

- za predstavnika bugarske nacionalne manjine Grada Zagreba izabran je PERO DIANKOV

- za zamjenika predstavnika izabran je VELJKO TOŠEV

Pero Diankov

RIJEČ PREDSTAVNIKA

Poštovani sugrađani pripadnici bugarske nacionalne manjine Grada Zagreba, poštovani Bugari koji boravite u Gradu Zagrebu, poštovani sugrađani bugarskog porijekla koji niste pripadnici nacionalne manjine Grada Zagreba, poštovani čitatelji

U svibnju je Bugarska proslavila dvije značajne obljetnice – 1160 godina od pokrštenja Bugara i 1170 godina od stvaranja glagoljice. Moram naglasiti da je Bugarska jedina zemlja na svijetu u kojoj se službeno slavi Dan pismenosti – više od 150 godina, bez obzira na različite nazive praznika tijekom svih godina. Međutim, ove godine proslave se nisu odvijale samo u mjesecu svibnju, koji je u svijesti Bugara s pravom povezan s pismenošću i kulturom, s braćom Ćirilom i Metodim i njihovim djelima. Čitava

2025. godina proglašena je GODINOM GLAGOLJICE – što je dobar primjer zemljama koje su na ovaj ili onaj način povezane s pismom namijenjenim velikom dijelu europskih naroda. Hrvati, s pravom mogu biti ponosni na svoj doprinos u očuvanju i širenju glagoljice, kojom hrvatski narod piše najdulje u usporedbi s drugim slavenskim narodima.

Dana 14. i 15. srpnja, na poziv predsjednika Republike Hrvatske Zorana Milanovića, u službenom je posjetu bio predsjednik Republike Bugarske, Rumen Radev. Nakon službenih susreta na najvišoj razini, predsjednik Radev položio je vijenac na bistu-spomenik velikog bugarskog književnika Ivana Vazova u parku Bundek. Za bugarsku zajednicu ovo je bila prilika za susret i razgovor s predsjednikom Radevim, koji je pokazao iznimnu pažnju prema našim članovima. Prisutne na ovom događaju duboko je dojmio srdačan odnos predsjednika Radeva prema nama, kao i interes koji je pokazao za život Bugara u Zagrebu i Hrvatskoj u cjelini.

Želim ovdje naglasiti povijesni značaj predsjednikovog posjeta Bugarskom groblju u Vukovaru 15. srp-

nja. Rumen Radev je prvi bugarski šef države koji je posjetio i položio cvijeće na grobnicu u kojoj se nalaze posmrtni ostaci 1027 bugarskih vojnika i časnika poginulih sjeverno od rijeke Save u završnim operacijama Drugog svjetskog rata na teritoriju današnje Hrvatske, Slovenije i Vojvodine.

I još jedna gesta čini posjet predsjednika Radeva povijesnim. Rumen Radev je prvi strani šef države koji je položio vijenac na Memorijalnom groblju žrtava Domovinskog rata u Vukovaru!

Svrha INFO-LISTA koji uređujem je, da osim što vas informiram o svojim aktivnostima kao vaš predstavnik u Gradu Zagrebu, ponuditi informacije i članke o odnosima između bugarskog i hrvatskog naroda, o povijesnim događajima te o prirodnim i kulturnim znamenitostima u Hrvatskoj i Bugarskoj, u Zagrebu i Sofiji. Ugodno čitanje!

Za sve one koji bi htjeli vidjeti više o našim aktivnostima mogu posjetiti Facebook stranicu:

Predstavnik bugarske nacionalne manjine Grada Zagreba (https://www.facebook.com/profile.php?id=61551697480837&locale=hr_HR)

Pero Diankov

VIJESTI

DAN HRABROSTI I PRAZNIK BUGARSKE VOJSKE

Dana 13. svibnja, na Bugarskom vojnom groblju u Vukovaru, održana je svečanost povodom 6. svibnja – Dana hrabrosti i praznika Bugarske vojske. Ove godine obilježena je i 80. obljetnica sudjelovanja Prve bugarske armije u završnim operacijama Drugoga svjetskog rata. Svečanost je predvodio bugarski vojni ataše, pukovnik Ivan Studenkov. U ime ministra obrane Bugarske, prisutnima se obratio brigadni general Miroslav Kostadinov, zapovjednik Druge Tundžanske mehanizirane brigade. Nakon završetka ceremonije na Bugarskom vojnom groblju, vijenci su položeni i na Memorijalnom groblju žrtava Domovinskog rata (1991. – 1995.). Događaju su nazočili predstavnici Ministarstva obrane Bugarske,

članovi Saveza ratnih veterana Bugarske, bugarski veterani Drugoga svjetskog rata, predstavnici Saveza pričuvnih časnika i narednika, predstavnici Više zrakoplovne škole „G. Benkovski” u Donjoj Mitropoliji, predsjednik Nacionalne zajednice Bugara u Hrvatskoj Raško Ivanov te članovi bugarske zajednice u Hrvatskoj. Predstavnik bugarske nacionalne manjine Grada Zagreba Pero Diankov položio je vijence i zapalio svijeće na Bugarskom vojnom groblju i Memorijalnom groblju žrtava Domovinskog rata. S hrvatske su strane prisustvovali predstavnici ministarstva obrane, hrvatskih branitelja, vanjskih i europskih poslova, kulture i medija te lokalne uprave.

IZLOŽBA GEORGESA PAPAZOFFA

Upovodu 90 godina od prve izložbe svjetski poznatog bugarskog slikara Georgesa Papazoffa u Modernoj galeriji (prosinac 1934. – siječanj 1935.), dana 6. svibnja Nacionalni muzej moderne umjetnosti predstavio je u Galeriji „Josip Račić” 14 slika iz zbirke „Vasilev” te platno Svjetlonoše (1929.). Moderna galerija otkupila je tu sliku

1935. g., a danas je u vlasništvu Nacionalnog muzeja moderne umjetnosti u Zagrebu. Radove Georgesa Papazoffa predstavili su ravnatelj Nacionalnog muzeja suvremene umjetnosti Branko Franceschi, dr. Maria Vasileva, kustosica izložbe, i Georgi Vasilev, vlasnik kolekcije „Vasilev”. U pozdravnom govoru bugarska veleposlanica Iva Kruleva predstavila je život i djelo bugarskog umjetnika te je izrazila zahvalnost domaćinima i organizatorima izložbe. Događaju su nazočili predstavnici diplomatskog zbora, poznati hrvatski intelektualci, predstavnici bugarske zajednice u Zagrebu te brojni štovatelji djela Georgesa Papazoffa. Izložba je realizirana uz potporu Ministarstva kulture i medija Republike Hrvatske i Gradskog ureda za kulturu i civilno društvo Grada Zagreba.

VIJESTI

FESTIVAL POVIJESTI „KLIOFEST”

U sklopu Festivala povijesti „Kliofest” u Nacionalnoj i sveučilišnoj knjižnici u Zagrebu je 16. svibnja predstavljen zbornik „Hrvati i Bugari: Diplomacija, politika, kultura i znanost”, Zagreb, 2024. U zborniku su objavljeni radovi sa znanstvenog skupa, održanog od 28. do 30. rujna 2022. godine povodom 30. obljetnice uspostave diplomatskih odnosa između Bugarske i Hrvatske te 25. obljetnice uspostave znanstvene suradnje između Bugarske akademije znanosti i Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti. O hrvatsko-bugarskoj suradnji na području povi-

jesti i o zborniku „Hrvati i Bugari: Diplomacija, politika, kultura i znanost” govorili su dr. sc. Damir Karbić i dr. sc. Tihana Luetić s Odsjeka za povijesne znanosti Zavoda za povijesne i društvene znanosti HAZU-a te dr. sc. Irina Ognjanova s Instituta za balkanistiku s Centrom za trakologiju pri Bugarskoj akademiji znanosti. Na predstavljaju prisustvovali su veleposlanica Republike Bugarske u Hrvatskoj, gđa Iva Kruleva, predsjednik Nacionalne zajednice Bugara u Hrvatskoj, Raško Ivanov, Predstavnik bugarske nacionalne manjine Grada Zagreba, Pero Diankov, povjesničari i znanstvenici.

VIJESTI

CROATIA OPEN

Dana 12. i 13. travnja na zagrebačkom jezeru Jarun održana je 41. Međunarodna veslačka regata Croatia Open – 2025. Na ovogodišnjem izdanju sudjevalo je čak 2000 članova posada iz oko 60 klubova iz 12 zemalja - Bugarske, Austrije, Italije, Estonije, Slovenije, Srbije, Izraela, Moldavije, Mađarske, Bosne i Hercegovine, Slovačke te domaćina Hrvatske. Od bugarskih sudionika, najbolji nastup ostvario je četverac na pariće (JMA 4x1) – Daniel Marinov, Kalojan Ladžov, Valentin Andonov i Aleksandar Kirov, koji su osvojili zlatnu medalju. Odličja najboljima uručio je Luka Korlaet, zamjenik gradonačelnika Grada Zagreba.

NATJECANJE „STOJAN STOJANOV GANČEV”

VIJESTI

Peto međunarodno natjecanje mladih opernih pjevača „Stojan Stojanov Gančev”, koje nosi ime uglednog bugarskog opernog pjevača i

dugogodišnjeg prvog tenora Hrvatske opere u Hrvatskom narodnom kazalištu, održano je 26. i 27. svibnja u koncertnoj dvorani Centra KNAP. Grand Prix Stojan Stojanov Gančev dobile su dvije izvođačice – Nevena Goranova Rajković (Srbija) i Silvija Pleše (Hrvatska). Posebnu nagradu Milka Trnina iz fonda Hrvatskog kulturnog društva „Napredak” dobio je bariton Jurica Jursić Kapun (Hrvatsko narodno kazalište Ivana Zajca u Rijeci).

PREDSJEDNIK REPUBLIKE BUGARSKE RUMEN RADEV U SLUŽBENOM POSJETU HRVATSKOJ

Predsjednik Republike Bugarske Rumen Radev bio je 14. i 15. srpnja u službenom posjetu Hrvatskoj na poziv predsjednika Republike Hrvatske Zorana Milanovića. Nakon razgovora sa političkim vrhom Republike Hrvatske, 14. srpnja, bugarski predsjednik položio je vijenac uz bistu bugarskog pjesnika, romanopisca i dramatičara „patrijarha“ bugarske književnosti Ivana Vazova te se susreo na prostoru Parka Bundek sa Bugarima iz Grada Zagreba i stanovnicima Grada Zagreba povezanih rodbinskim ili drugim vezama sa pripadnicima bugarskog naroda. U čast predsjednika Republike Bugarske Rumena Radeva, predsjednik Republike Hrvatske Zoran Milanović organizirao je svečanu večeru i omogućio prisutnima da u međusobnom neformalnom razgovoru izmjene različite informacije u cilju nastavka dobre suradnje i razumijevanja između naroda Bugarske i Hrvatske.

Dana 15. srpnja predsjednik Republike Bugarske Rumen Radev položio je vijence na Bugarskom vojnom groblju i na Memorijalnom groblju žrtava iz Domovinskog rata u Vukovaru. Na Bugarskom vojnom groblju

vijenac je u ime predsjednika Zorana Milanovića položio pročelnik Kabineta predsjednika Bartol Ši-

munić, a nazočan je bio i savjetnik hrvatskog predsjednika za vanjsku i europsku politiku Neven Pelicarić.

VIJESTI

24. SVIBNJA, DAN SVETE BRAĆE ĆIRILA I METODA

Bugarsko veleposlanstvo u Zagrebu pripremljalo je program obilježavanja 24. svibnja, Dana svete braće Ćirila i Metoda, bugarske abecede, obrazovanja i kulture te slavenske književnosti, u sklopu kojeg je 22. svibnja otvorena izložba „Hrvati i Bugari kroz stoljeća. Kulturna diplomacija i međuakademska suradnja” te je predstavljen zbornik radova „Hrvati i Bugari. Diplomacija, politika, kultura i znanost”. Događaj je održan u Knjižnici Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti (HAZU), a otvorio ga je njezin potpredsjednik, akademik Davor Milić, koji je ujedno izrazio zahvalnost bugarskoj državi na financijskoj pomoći pruženoj za obnovu HAZU-a nakon potresa u Zagrebu 2020. godine. U dvorani su bili prisutni predstavnici akademske zajednice,

gram povodom 24. svibnja završio je prijemom u veleposlanstvu za Bugare koji žive i rade u Hrvatskoj, među kojima su bili Predstavnik bugarske nacionalne manjine Grada Zagreba Pero Diankov, članovi bugarske zajednice i počasni gosti iz Instituta za balkanistiku Bugarske akademije znanosti.

VIJESTI IZ VELEPOSLANSTVA REPUBLIKE BUGARSKÉ

ADRESA I BROJEVI TELEFONA:

Dvorničićeva ulica br. 15,
10 000 Zagreb, Hrvatska
Telefon: +385 1 2755-095;
+385 1 2755-093

Radno vrijeme: ponedjeljak-petak:
08.00 - 16.30 sati

E-mail: Embassy.Zagreb@mfa.bg

Konzularna služba:

Radno vrijeme: ponedjeljak-petak:
10.00 – 12.00

Izvanredni i opunomoćeni
veleposlanik: NJ. E. gđa Iva Kruleva
Članovi misije:

Stojan Stankulov, savjetnik i
zamjenik veleposlanice

Brigadir Ivan Studenkov, vojni
izaslanik

Violin Markov, prvi tajnik i konzul

veleposlanica Iva Kruleva i diplomati iz veleposlanstva, predstavnik bugarske nacionalne manjine Grada Zagreba, Pero Diankov, te Bugari koji žive u glavnom gradu Hrvatske. Obilježavanje 24. svibnja nastavljeno je polaganjem vijenaca na spomenik Ivanu Vazovu u Aleji pjesnika u parku Bundeku. Događaju su nazočili savjetnik ministra vanjskih i europskih poslova Hrvatske Ivan Picukarić, veleposlanica Republike Bugarske Iva Kruleva, Predstavnik bugarske nacionalne manjine Grada Zagreba Pero Diankov, članovi bugarske zajednice, gosti iz Bugarske akademije znanosti i diplomati iz veleposlanstva. Pro-

DUGA I ZANIMLJIVA POVIJEST FARMACIJE NA PODRUČJU HRVATSKOGA GLAVNOG GRADA

Povijest ljekarništva u Europi iščitavamo od ilirskih vračeva i rimskih ljekarnika preko srednjovjekovnih alkemičara do modernih farmaceuta.

Hrvati nimalo ne zaostaju za Europom – povijest ljekarništva seže od ljekarne Male braće, otvorene 1317. godine u dubrovačkom franjevačkom samostanu, bolničke ljekarne Domus Christi, osnovane

u Dubrovačkoj Republici 1420. godine, pa do osnutka studija farmacije 1882. na Sveučilištu u Zagrebu i objavljivanja Zakona o ljekarništvu 1894. godine.

Ljekarnička baština Zagreba predstavlja neodvojiv dio povijesti i razvoja grada jer su, uz svoju primarnu svrhu, ljekarne znatno pridonosile kulturi života i urbanoj arhitekturi 19. i 20. stoljeća. Nažalost, za vrijeme nacionalizacije ljekarni nakon 1945. g. mnoge su uništene, premještene ili prenamijenjene. Povijest zagrebačkog ljekarništva još nije dovoljno istražena, no posljednjih godina stručnjaci Odsjeka za povijest medicinskih znanosti Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti (HAZU) provode sustavno istraživanje.

Poznato je kako su ljekarnici odvijek bili utjecajni i imućni građani koji su podizali cijele zgrade u čije bi prizemlje smještali svoju ljekarnu. Obično su gradili zgrade na uglovima velikih ulica, takozvane uglovnice.

Do danas je u potpunosti je zaštićena i radi najstarija zagrebačka ljekarna – K crnom orlu, kod Kamenitih vrata, u Kamenitoj ulici 9. Ubraja se u jednu od znamenitih kulturnih i turističkih atrakcija Zagreba. Njezini počeci vezuju se uz dokument u kojem se prvi put spominje ljekarnička profesija, u parnici između ljekarnika Jakova (Jacobus apothecarius) i jednog krznara, 6. ožujka 1355. godine. Postoji podatak da je praunuk znamenitog pisca Dantea Alighierija, ljekarnik Nicolo Alig-

hier, živio na području slobodnog i kraljevskoga grada Zagreba, oženio se ovdje i radio u gornjogradskoj ljekarni K crnom orlu (od 1399. godine). Prvi propis koji regulira rad ljekarne datira iz 1425. godine, kada se u Statutu grada Zagreba spominje službeni naziv: Apotheca Civitatis ad Aquillam Nigram (Gradska ljekarna K crnom orlu). U periodu od više stotina godina ljekarna je izmijenila nekoliko privatnih vlasnika, a posljednji su bili farmaceut Vladimir Rojc (brat poznate slikarice Naste Rojc) i njegova obitelj. Od 1966. godine ljekarna je u vlasništvu Gradske ljekarne Zagreb.

* * *

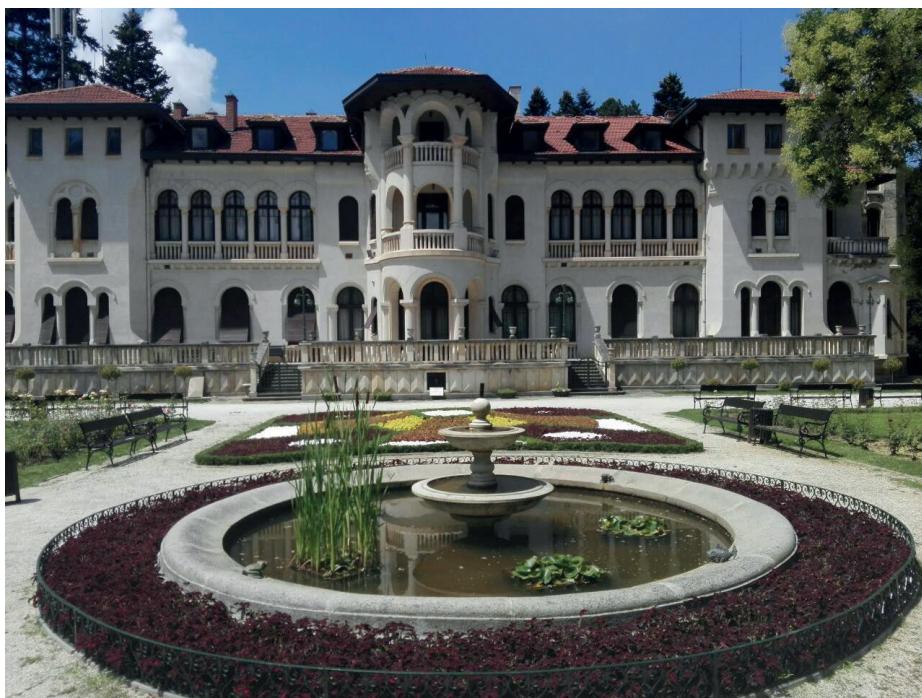
Prema sačuvanim dokumentima, ljekarna Sv. Marije utemeljena na

zagrebačkom Kaptolu, druga je po starosti. Iako postoje pretpostavke o njezinu starijem postanku, najstariji sačuvani podaci potječu s kraja 16. stoljeća.

Ljekarna K Zrinjskom (današnja lokacija Zrinjevac 20) bila je jedna od najprometnijih i najraskošnije uređenih zagrebačkih ljekarni. Danas je od te raskoši ostao dio ljekarničkog posuda, apotekarska vaga, autentičan namještaj te velika slika Nikole Šubića Zrinskog naslikana na limu, koja je i danas vidljiva ispod staklene vitrine uz ulaz. Ljekarna K svetom Antunu nalazi se na današnjoj lokaciji u Ilici 301 (Kustošija). Ljekarna K crvenom križunu – na uglu Kačićeve i Ilice (Ilica 79), sagrađena je 1907./1908. prema projektu Stjepana Podhorskog. Ljekarna K Sv. Trojstvu je tijekom svog postojanja mijenjala lokacije, vlasnike i izgled, pa na današnjoj lokaciji u Ilici 43 nije sačuvan secesijski izgled.

* * *

Do kraja 19. stoljeća ljekarništvo se smatralo obrtom. S otkrićem sintetskih lijekova farmaceutska proizvodnja je postala sve važnija. U tom razdoblju, točnije 1892. godine, ljekarnik Adolf Alfons Thierry izgradio je prva tvornica lijekova u zagorskom mjestu Pregradi. Ondje je, u velikoj zgradi u stilu secesije, otvorio ljekarnu K angjelu čuvaru, a iza nje smjestio tvorničke hale. Bila je to prva kemijsko-farmaceutska tvrtka u jugoistočnoj Europi. Već početkom 20. stoljeća ondje se proizvodilo 60-ak lijekova, a najpoznatiji su bili Thierryjev balzam za tegobe s probavom i mast za rane. Farmaceut Eugen Viktor Feller, vlasnik Ljekarne Sveto Trojstvo u Donjoj Stubici, smatra se pionirima industrijske proizvodnje lijekova u Hrvatskoj – 1899. godine počeo je proizvodnju eliksira koji je nazvao po nadimku svoje majke Else. Elikzir se reklamirao kao lijek za sve bolesti (bolove u zglobovima, prehlade, bol u križima, glavobolje, zubobolje, itd.) te se oko 1908. godine otpremalo od 300 do 400 pošiljki lijeka na dan na razne strane svijeta. Godine 1921. u Karlovcu niče poduzeće Kaštel, koje se uskoro seli u Zagreb, a iz njega je izrastao današnji hrvatski farmaceutski div – Pliva.

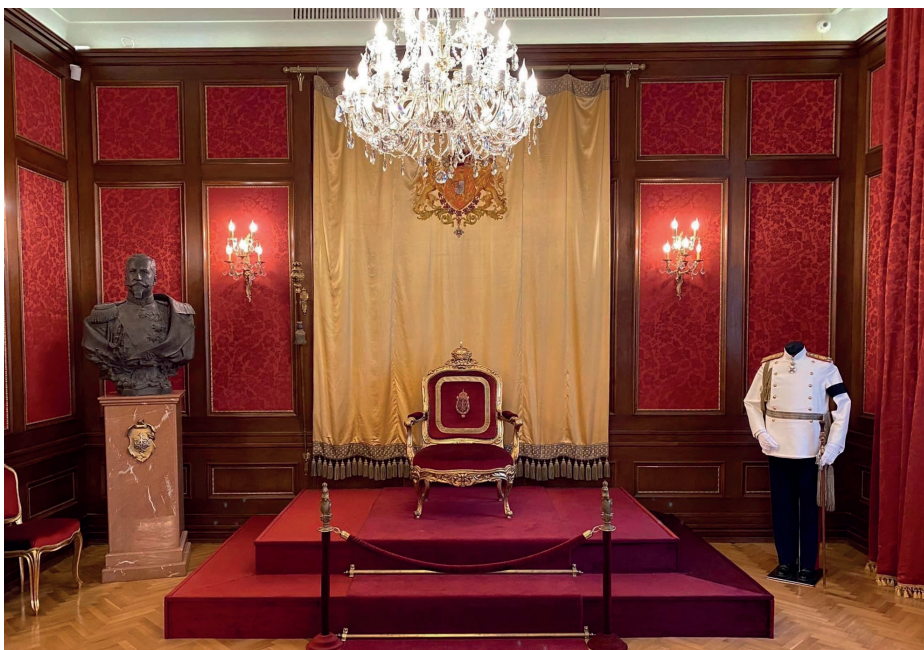
UPOZNAJMO BUGARSKU

SOFIJSKI DOM BUGARSKOG CARA SIMEONA II

Car Simeon II. iz dinastije Sachsen-Coburg-Gotha, građanskim imenom Simeon Borisov Saskokoburggotski, rođen je u Sofiji 16. lipnja 1937. Bio je posljednji bugarski car od 1943. do 1946. godine. Dana 15. rujna 1946., u prisutnosti Savezničke kontrolne komisije i jedinica Sovjetske armije, održan je referendum o proglašenju Bugarske republikom. Dana 16. rujna 1946., carska obitelj, carica Joanna, Simeon II. i njegova sestra Marija Lujiza, protjerana su iz Bugarske. Otišli su u Egipat, gdje je u egzilu živio otac carice Joanne, talijanski kralj Viktor Emanuel III. Godine 1951. Simeon II. nastanio se u Španjolskoj, gdje je živio do 2001. godine. Padom komunističkog režima u Bugarskoj, Simeon II. vratio se napokon u domovinu. Godine 1996. posjetio je Bugarsku, prvi put nakon pedeset godina u izbjeglištvu, i uskoro mu je država vratila obiteljsku imovinu. Godine 2001. nastanio se u Bugarskoj i sudjelovao kao politički kandidat na parlamentarnim izborima, na kojima je pobijedio 24. srpnja 2001. godine, te je

postao predsjednik vlade Republike Bugarske do 2005. godine. Kao bugarski premijer, bio je 2002. godine u službenom posjetu Hrvatskoj, na poziv predsjednika hrvatske Vlade Ivice Račana.

Sofijski dom Simeona II. je palača „Vrana“. Ona se nalazi na carskom imanju, koje je 1899. godine osnovao car Ferdinand I., na području bivšeg osmanskog imanja „Čardaklija“. Prva zgrada za carsku obitelj bila je lovačka kuća, izgrađena u razdoblju 1903.–1904. prema nacrtu poznatog bugarskog arhitekta Georgija Fingova. Godine 1909. započela je izgradnja *Nove palače* koju je projektirao arhitekt Nikola Lazarov. Nova palača u Vrani je dvokatna masivna građevina, izvedena u tipičnom bugarskom stilu s elementima secesije, kombiniranim u elegantnom neobizantskom duhu. Riječ je o maloj za europske razmjere palači, ali skladno oblikovanoj trokatnici, pravom remek-djelu arhitektonske umjetnosti, bogato namještenoj, s prijemnim dvoranama, uredima i blagovaonicama. Palača „Vrana“ je dovršena 1912. godine i nazvana po prvoj ptici koja

je sletjela na njezin krov, a sadrži carski ured, Ministarski salon, Staru bugarsku sobu, Čajnu sobu, Ovalnu blagovaonicu, Veliki salon i najpoznatiju od svih soba, Karelijsku blagovaonicu. Ova blagovaonica je jedna od najljepših dvorana palače, a bila je dar ruskog cara Nikole II. povodom punoljetnosti njegovog kumčeta, cara Borisa III. Naziv dvorane dolazi od vrste breze, koja se odlikuje posebnom tvrdoćom, čvrstoćom i izuzetnom ljepotom. U Rusiji se ovo drvo koristi od 13. stoljeća za izradu namještaja i umjetničkih predmeta, a uglavnom je rasprostranjeno u regiji ruske Karelije.

Prema sačuvanim arhivskim dokumentima, palača je 1923. godine procijenjena na 4,1 milijun zlatnih leva, a namještaj, tapiserije i slike

na 1,5 milijuna zlatnih leva. Nova zgrada je toplom vezom povezana sa starom carskom vilom, a između njih dviju podignuta je mala zgrada u kojoj se nalazi kuhinja s potrebnim podrumima i servisnim prostorijama. Kako bi se postiglo jedinstvo volumena pojedinih zgrada, iznad toplog veznika i kuhinje izgrađen je još jedan kat. Tako nadzemna etaža veznika postaje izvrsna galerija, dovoljno osvijetljena prozorima koji se nalaze s obje strane. U zgradu palače ugrađeno je dizalo tvrtke Schindler, koje je sačuvano do danas u autentičnom obliku.

Nakon abdikacije cara Ferdinanda 1918. godine, zbog velikih gubitaka Bugarske u Prvom svjetskom ratu, "Vrana" je postala osobni dom cara Borisa III., a nakon njegove smrti

(28. kolovoza 1943.) – Simeonu II. Glavna zgrada je bombardirana od strane saveznika tijekom Drugog svjetskog rata.

Park palače „Vrana“ zadivljuje svojom velikom raznolikošću. Na površini od 100 hektara raste 821 stablašica, grmolikih i zeljastih vrsta koje pripadaju 118 obitelji i 435 rodova. Samo se ovdje može vidjeti sjevernoamerička vrsta Crnog tupela (*Nyssa sylvatica*), čije se boje lišća u jesen prelijevaju od narančaste do tamnocrvene i ljubičaste. U parku cvjetaju razne vrste lopoča, četiri vrste jorgovana (od kojih je jedan amurski jorgovan – *Syringa amurensis*, svijetlosmeđih cvjetova), gigantska kineska glicinija (*Wisteria sinensis*), rijetko visokoplaninsko raslinje i srebrnasta lipa (*Tilia tomentosa*). A duž glavne aleje mirno „stražare“ veličanstvene platane.

Park Vrana je 1992. godine proglašen spomenikom kulture vrtne i parkovne umjetnosti, te je od 2002. godine upisan u Registar zaštićenih područja u Bugarskoj.

Izdavač:

Predstavnik bugarske nacionalne manjine Grada Zagreba
Remetinečka cesta 77 A,
10020 Zagreb

Urednica:

Diana Glasnović
Grafika i prijelom:

O, ne radiona d.o.o.

Tisak:

Printera Grupa d.o.o.